

Z V O N

148 Main St. - New Rochelle, N.Y. 10802.
P.O.Box 639 - Tel.: (914) 636-4225.

Dekret O APOŠTOLÁTU LAIKŮ (pokračování)

Rodina přijala od Boha poslání být základní a životodárnou buňkou společnosti. Toto poslání bude plnit, jestliže se vzájemnou láskou svých členů a společnou modlitbou k Bohu stane domácí svatyní církve; jestliže se celá rodina začlení do liturgického kultu církve; jestliže bude rodina poskytovat účinné pohostinství a podporovat spravedlnost i jiné dobré akce, které slouží všem bratřím trpícím nouzí. Z různých

skutků rodinného apoštolátu uveďme tyto: adoptovat opuštěné děti, přijímat laskavě cizí příchozí, pomáhat při vedení škol, dospívající mládeži poskytovat radu i hmotnou pomoc, pomáhat snoubencům, aby se lépe připravili na manželství, vypomáhat při vyučování náboženství, ujímat se rodin a manželů, kteří se ocitli v hmotné nebo mravní nouzi, starým osobám nejen zajišťovat to nejnútnejší, ale postarat se také, aby se přiměřeně podílely na výsledcích hospodářského pokroku.

Vždy a všude, avšak obzvláště v zemích, kde se zasévají první semena evangelia nebo kde je církev v počátcích nebo kde se ocitá v nějaké povážlivé situaci, podávají křesťanské rodiny před světem drahocenné svědectví Kristu, když se celým svým životem drží evangelia a dávají příklad křesťanského manželství.

Aby byly rodiny lépe s to dosáhnout cílu svého apoštolátu, může být účelné, aby se sdružovaly do skupin.

Mládež

Mladí lidé představují v dnešní společnosti neobyčejně významnou sílu a jejich životní podmínky, smýšlení i vztahy k vlastní rodině se velice změnily. Často přecházejí příliš rychle do nových sociálních a hospodářských poměrů. Avšak zatímco jejich společenský i politický význam neustále roste, oni sami působí dojmem, že nejsou dost připraveni pro nové

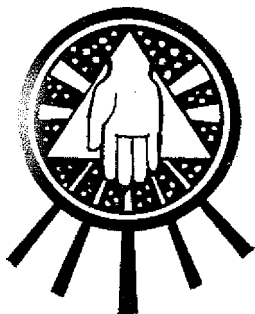
nové úkoly, které je čekají.

Zvýšený význam mladých lidí ve společnosti vyžaduje od nich úměrně zvýšenou apoštolskou činnost; k ní jim dává předpoklady už jejich přirozená povaha. Zatímco v nich uzrává uvědomění vlastní osobnosti, pod tlakem mocné vitality i překypující čínorodosti se ujímají vlastní odpovědnosti a dychtí po aktivní účasti ve společenském a kulturním životě, která jim náleží. Jestliže je toto nadšení proniknuto Kristovým duchem a neseno poslušností a láskou k pastýřům církve, je naděje na bohatou úrodu. Mladí lidé se musí stát prvními a bezprostředními apoštolů mladých tím, že budou apoštolsky působit sami mezi sebou, ovšem s ohledem na sociální prostředí, v kterém žijí.

Dospělí ať se snaží navazovat s mladými lidmi přátelský rozhovor. To pomůže oběma stranám překonat věkový rozdíl, vzájemně se poznávat a sdělovat si svá vnitřní bohatství. Dospělí mají pobízet mládež k apoštolátu především příkladem a příležitostně i rozumnou radou a platnou pomocí. Mladí lidé mají v sobě pěstovat vůči dospělým úctu a důvěru. A třebaže svou přirozeností tíhnou k novotám, mají si náležitě vážít cenných tradic.

I děti mají svou apoštolskou činnost. Mezi svými kamarády jsou podle svých sil pravými Kristovými svědky.

* * *

Ten svätý a sladký pocit, ktorý niekedy mávaš, býva účinkom prítomnej milosti a akousi predtuchou nebeskej otčiny; ale nesmieš sa naň príliš spoliehať, lebo príde a zasa odíde.

Ale bojovať proti výbuchom vášni a nevšťať si pokušenia diablove, je znakom čnosti a veľkej zásluhy.

Nech ťa teda v ničom nemýlia nijaké blúznenia o akýchkoľvek veciach.

Zachovávaj mužne svoje predsavzatia a tvoja myseľ nech priamo smeruje k Bohu.

Nie je to prelud, keď niekedy bývaš naraz akoby vo vytržení, ale hneď zasa upadáš do obvyklých malicherností svojho srdca.

Lebo ich mimovoľne viac trpíš, ako vedome konáš; a pokiaľ v nich nemáš záľubu a odporuješ im, sú ti na zásluhu a nie na záhubu.

(NASLEDOVANIE KRISTA)

* * *

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

SVÁTOST SMÍŘENÍ

*Kterak se zpovídáme?

Až na nás přijde řada, přiklekneme k zpovědní mřížce, požehnáme se znamením sv. kříže a říkáme: "Poslední sv. zpověď jsem vykonal před... dny (týdny, měsíci, roky). Vyznávám se před Bohem z těchto hříchů:..." Své vyznání můžeme zakončit takto: "To jsou mé hřích. Upřímně jich lituji a chci se jich rozhodně varovat." Pozorně vyslechneme poučení a pokání, které nám kněz uloží. Mezitím, co se kněz modlí příslušné modlitby, alespoň v srdci vzbudíme ještě jednou lítost nad hřích. Po rozhřešení kněze odcházíme ze zpovědnice.

* Z kterých hříchů se musíme vyznat?

a) Musíme se vyznat ze všech těžkých hříchů. Musíme též udat jejich počet, pokud se na to pamatujeme (např. čtyřikrát jsem nebyl v neděli a svátky na mši svaté); jejich druh (např. nestačí říci: Provinil jsem se proti sedmému přikázání, nýbrž musíme říci: Odcizil jsem věc v hodnotě 1000 Kčs); a okolnosti, které mění povahu hříchů (např.: Odcizil jsem věc v hodnotě 1000 Kčs z kostela" - to je totiž nový hřích, svatokrádež).

b) Doporučuje se též vyznat se z lehkých hříchů. Není to ale nutné. Lehké hřích se nám odpouštějí, kdykoliv přijmeme nějakou jinou svátost, kdykoliv vzbudíme nedokonalou lítost nebo vykonáme nějaký dobrý skutek.

Zapomeneme-li říci nějaký těžký hřích, tento hřích se nám též odpouští. Není nutné proto upustit od svatého přijímání nebo se hned vrátit do zpovědnice. Při příští zpovědi se ale z něho musíme ještě vyznat slovy: "Při své poslední zpovědi jsem zapomněl tento hřích..."

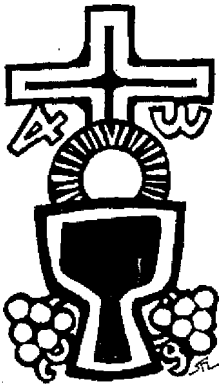
* Která zpověď je "špatná"?

"Špatná zpověď" je ta, při níž kající úmyslně zamlčí nějaký smrtelný hřích. Taková zpověď je neplatná a svatokrádežná. Rovněž jsou neplatné a svatokrádežné další zpovědi, pokud se nevyznáme z hřichu, který jsme zamlčeli.

* * *

Naši vzpřímenou postavou nám příroda nařídila, abychom se dívali vzhůru, k nebi, jako by chtěla říci, že všechno ostatní, kromě nebe, zasluhuje pouze, abychom po tom šlapali. Srdce, jež je schopné obsáhnout samého Boha, nenaplní kapka mezu nebo hroudka hlíny.

Sv. Ignác z Loyoly

Ú M Y S L Y na M Š E S V A T Ě

1. - Za zemřelého Jana Gašparíka - jeho manželka a děti
- Za zemřelého Jana Valovčíka - manželka paní Olga Valovčíková
2. - Za zemř. Annu Hricovu - paní Marie Kanyerová a manželé Škrkoňovi
3. - Za zemřelého bratra Víta Malíka - rodina Malíkova
- Za zdraví a Boží požehnání pro Petra - paní Josefa Pavlicová a manželé Smrčkovi
4. - Za zemřelého Jana Valovčíka - manželka paní Olga Valovčíková
4. - Za živé a zemřelé členy rodiny Pecháčkovy a Pácaltovy - manželé Pecháčkovi
5. - Za zemřelou manželku Eilish Rennerovu - její manžel Jan Renner
- Za zemřelou Lucille Maraggia - paní Božena McMillan s rodinou
6. - Za zemřelého Jana Valovčíka - jeho manželka paní Olga Valovčíková
7. - Za zemřelého Dra. Jozefa Mrázka - paní Jolana Pagáčová
- Za zemřelou Lucille Maraggia - paní Božena McMillan s rodinou
8. - Za zemřelou maminku Emilii - paní Milena Mládková s rodinou
9. - Za zemřelého manžela a živou a zemřelou rodinu z obou stran - paní Anežka Šantorová
10. - Za zemřelou Svatavu Dostálovu - její manžel s celou rodinou
- Za zemřelého JUDra. Vladimíra Žejglice v 10. výročí jeho odchodu - jeho manželka, dcera a syn
10. - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Olgu Valovčíkovu
- Za zemřelou Lucille Maraggia - paní Božena McMillan s rodinou
12. - Za zemřelého Josefa Frantu a jeho manželku Bertu - rod. Naňkova
- Za zemřelého Josefa Malíka - jeho manželka a děti s rodinami
13. - Za zemřelé Josefa a Bertu Frantovy - paní Františka Frantová
14. - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro manž. M.a F. Podestovy
15. - Za zemřelou Annu Hindrovu - její manžel a dcera
- Za zemř. Annu Hricovu - pí. Marie Kanyerová a manž. Škrkoňovi
- Za zemřelého manžela a za celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
- Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
16. - Za zemřelou maminku Alžbětu Hudečkovu - rodina Malíkova
17. - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání panu Frant. Volnému k 75. narozeninám - jeho manželka a děti
18. - Za zemřelé rodiče z obou stran - manželé Volní
19. - Za zemřelého Jana Filipa - manželé Volní
20. - Za zemřelého bratra Josefa - paní Jarmila Mudrá
21. - Za zemřelého manžela Karla - paní Anna Nádvorníková
22. - Za zemřelého Františka Poláška a rodiče - rodina Křenčíkova
23. - Za živou a zemř. rodinu Bálkovu a Albertovu - pan Michal Bálka

24. - Za zemřelou manželku Marii - pan Martin Duda
 25. - Za zemřelou Lucille Maraggia - paní Božena McMillan s rodinou
 26. - Za zemřelou Helenu Smith - rodina Tomečkova
 27. - Za rodiče, sourozence, příbuzné a dobrodince
 28. - Za zemřelého Roberta Horáka - manželka a Kroužek milovníků hudby a poesie
 29. - Za zemřelou Lucille Maraggia - paní Božena McMillan s rodinou
 30. - Za všechny, živé a zemřelé, kdo se zasloužili o svobodné Československo,
 31. - Za zemřelého Nika Kanyera - manželka a dcera s manželem
 - Za zemřelého A.J.Záčka - rodiče, manželka s dětmi a sourozenci

* * *

MODLEME SE ZA NAŠE NEMOCNÉ

 Všechno
 má sloužit
 K BOŽÍ
 CTI
 * a chvále. *

ZEMŘELI: Eilish Rennerová - Dr. Vladimír Kučera - a Eduard Sladký. Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: "Abys nám dopřál šťastné shledání s našimi zesnulými, prosíme tě, vyslyš nás!"

Paní Emilie Věnečková se dožívá PĚTAOSMDESÁTKY, Dr. Rudolf Kreml PĚTASEDMDESÁTKY a paní Marie Pošustová SEDMDESÁTKY. Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl a Boží ochranu s hojným požehnáním.

Křtem svatým do Církve Boží byl přijat Krištof Tomáš Niessl.
 "Prosíme Tě, Pane, abys v nás rozmnožil milost našeho křtu."

70. výročí založení Československé Republiky vzpomeneme a oslavíme:
 22. října 12:00 - 5:00 PM Banketem v "Astoria Manor"
 28. října v 8:00 hod. večer v Metropolitan Museum of Art KONCERTEM
 Rudolfa Firkušného (piano) a Orchestru St. Luke's (dir. Karel Husa).

13. listopadu MARTINSKÉ POSVÍCENÍ

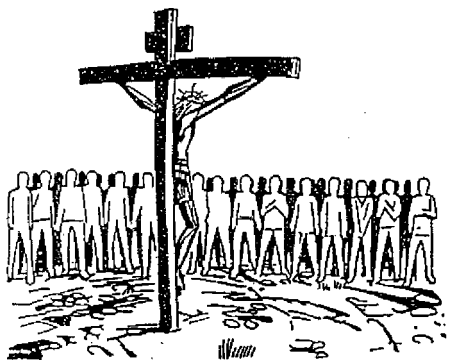
V neděli 18. prosince ve 2:30 odpo. v horním kostele P. M. Karmelské
 V Á N O Č N Í K O N C E R T
 našeho pěveckého sboru "Velehrad".

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ každou neděli v 10 hodin ráno u sv. Jana Nepomuckého v Manhattaně (1st Ave. a 66th St.)

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY každou neděli v 10:15 hod. ráno u Panny Marie

Karmelské v Astorii v DOLNÍM KOSTELE. Příležitost ke svaté zpovědi od 9:00 do 9:30 v divadelním sále naproti kostelu, kde je po bohoslužbách SPOLEČNÁ SNIDANĚ a zkouška pěveckého sboru "Velehrad".

* * *

"Musím bohužel konstatovat, že jsem (v debatě o dělnické otázce) neslyšel příliš mnoho potěšitelného, jen výčitky a žaloby. A byl bych si přál, abychom se uvážlivě radili a dali se společně do práce. Mravní vážnost, s jakou se konzervativní strana v této sněmovně, i mimo sněmovnu věnuje sociální otázce, je mi sympatická a uznávám ji. Nemohu ale pochopit, proč konzervativní strana přičítá všechny sociální nezdary, které bohužel musíme zaznamenávat, vždy a výhradně li-

berálům. Vinni jsme my všichni, konzervativci i liberálové. My všichni, liberálové i konzervativci, musíme zpytovat svědomí, abychom viděli, jak každý z nás chybil.

Pokud jde o liberální názory, které v tomto směru slyšíme zde a všude v Rakousku, přiznám se - a mluvím jen sám za sebe - že na liberální straně často vidím nedostatek mravní vážnosti a jakousi povrchnost. Hlavní chybu liberálního směru vidím v tom, že všechno chápe příliš intelektuálně a velice často zapomíná na lidské cítění, na mravní stránku věci a snadno upadá do příliš mechanického, ba materialistického smýšlení. Ještě jednou konstatuji, že tu vyjadřuji jen svůj osobní názor. Nemohu tedy souhlasit s postupem obou velkých sociálních a politických táborů v této otázce.

Máme-li se v sociální otázce, jak tvrdí obě strany, skutečně postavit na základnu křesťanství - a nemůže být lepší příkaz než příkaz lásky k bližnímu - musíme se všichni, ať smýšlíme konzervativně nebo liberálně, zřící hádavé scholastiky. Musíme být praktickými křesťany, musíme, jak říkají Američané, provozovat spíše "křesťanství svalů" než křesťanství teologické; což znamená, že dělnická otázka může být vyřešena jen účinnou láskou a prací.

(Poslanec Tomáš G. Masaryk ve vídeňském parlamentě - 26. VI. 1891.)

* * *

Boh nás navštevuje velmi často, ale ešte častejšie my nie sme doma.

(Roux)

PODPORUJME NAŠE PODNIKY - NAŠE OBCHODNÍKY - NAŠE ŽIVNOSTNÍKY

D O N B O S K O

V marci roku 1880 bol Don Bosko na týždeň v Nizze. Pri tejto príležitosti veľkopriemyselník a buditeľ kresťanského socializmu Ernest Harmel zaplatil chovancom útulne sv. Petra slávnostný obed a povolal naň aj niektorých saleziánov.

Pred obedom zhováral sa Don Bosko so svojím horlivcom Michelom a na konci rozhovoru poznamenal:

- Naša kaplnka je veľmi malá a nedôstojná. Musíme Pána Ježiša umiestiť v skvostnejšom príbytku. Tu som vám doniesol aj plány od nášho dobrého a znamenitého staviteľa Levrota. Rozpočet je na 30.000 frankov.

- 30 tisíc frankov, dôstojný pane, kde ich zohnať? Pochybujem, že by sa nám to v Nizze podarilo. Mali sme túto zimu toľko charitatívnych prednášok, zbierok a lotérií, že veru peňaženky splasli.

- A ja predsa potrebujem tú sumu a to ešte dnes.

Ku koncu obeda vstal tajomník Harmelových podnikov a hlásil Don Boskovi:

- Dôstojný pane, istá šľachetná dobroditeľka odovzdala mi pre vás 30 tisíc frankov. Môžete si prísť kedykoľvek po ne do mojej kancelárie.

- Buď pochválená Panna Mária Pomocnica - zvolal Don Bosko, zopäl ruky, pozdvihol oči k nebu a doďal:

- Dobrý začiatok.

* * *

Roku 1869 dostal Don Rua, prefekt ústavu, že do určitého dňa musí vyrovnať istú zmenku. Nešlo síce o veľkú sumu, ale mať nemal ani toľko. Keďže bol už tak navyknutý, oznámil vec Don Boskovi, ako to vždy v takých prípadoch robieval. Don Bosko bol však zasypaný prácou, počúval ho len tal ledabolo a povedal mu:

- Sprav to nejako sám.

Don Rua bol už na takéto odpovede navyknutý. Zháňal teda peniaze po celom dome. Išiel do knihkupectva, do tlačiarne, do sakristie a posbieral všetko, čo kde mali. Ale celú sumu nie a nie zohnať. Čítal raz, čítal druhý raz, ale vždy niečo chýbalo. Zabehol teda znova k Don Boskovi a utrápený mu hlásil:

- Chýba mi ešte tridsať lír.

- Nejako to už len zariaď - odpovedal Don Bosko a písal ďalej.

- Ale, Don Bosko, vy zajtra odídete a mňa tu necháte v blate. So zmenkami sa nežartuje, Zajtra musím stanovenú sumu zaplatiť.

- Nemôžem za to. Odíš musím. Sprav, ako vieš.

Ráno vstal Don Rua so strachom, kde vziať tých tridsať lír. Zasa len išiel k Don Boskovi, a vysvetľoval mu, že mu tých tridsať lír robí veľkú galibu. Príde súd, potom exekúcia, a bez toho by mohli byť, keby mali tých mizerných tridsať lír. Vtom zaklopal na dvere rytier Occelletti:

- Dobrý deň, Don Bosko, dobrý deň. Musím s vami dnes prehovoriť.
 - Škoda, nemožno, zmeškal by som vlak.
 - Ale tu ide o peniaze.
 - Don Rua má poverenie prevziať peniaze. Dajte mu ich a počte chytro so mnou. Odprevadíte ma na stanicu a cestou sa pohovárime.

Rytier Occelletti bol veľkým dobrodincom Don Boskovým. Prichádzal do ústavu pravidelne každú sobotu, no nikdy nie s prázdnyimi rukami. Vy-
 prevádzajúc teraz Don Boska, rozprával mu, ako mu ráno prišlo na
 mysel, že ešte dlhuje ústavu za niekoľko žrebov z lotérie. Sprvu sa to-
 mu akosi spieral, keď i tak chodieval do ústavu v sobotu, načo by vraj
 mal ísť zbytočne v stredu. Ale myšlienka mu nedala pokoja, a aby sa jej
 zbavil, radšej predsa prišiel.

- A koľko je toho?

- Maličkosť, zo tridsať lír.

- A preto ste ma prišli zdržiavať, aby som zmeškal vlak? - zarazil
 sa Don Bosko. Ale potom mu prišiel na um zúfalý Don Rua, zopál ruky a
 ďakoval Bohu:

- Choďte len k Don Ruovi, on vám vysvetlí, že váš dóvptip bol Bo-
 žím vnuknutím. Keby ste neboli prišli, dnes na poludnie boli bysme mali
 zmenkový protest pre tridsať lír...

(Alberti-Jur Koza Matejov: DON BOSKO)

Josef Lada: D Ě T E M

P O D Z I M

Radostí i starostí pasáčků jsem užil dosyta.

Od útlého dětství až do odchodu na uče-
 ní, od časného jara až do pozdní zimy mou
 povinností bývalo napásti husy a krávy.
 Předě mnou pásal tři naše obvyklé kusy -
 krávu, jalůvku a telátko - starší můj bratr
 František, a dosud se pamatuji, jakou jsem
 míval radost z kytiček jahod, které mi z
 pastvy nosíval. Kytičky zastrkal za pentli
 na klobouku a já snad měl větší potěšení z
 dojmu, jež budila kombinace měkkých ba-
 rev, teplé zeleně a červeně na tmavém klo-
 bouku, než z vlastního pochutnání. A když
 jsem potom sám honil krávy z pastvy, vždy
 jsem litoval, že nemám ještě mladšího brat-
 ra nebo sestřičku, kterým bych též mohl
 nosit jahody za kloboukem...

